

Recull de pregàries personals XXVI

Dg, 27/11/2011 per Jordi López Camps

[Vita Moleskine](#)

La pregària és l'exercitació espiritual per excel·lència. L'objectiu d'aquest recull de textos és ajudar a mantenir el clima de pregària durant tot el dia. Ara, amb la mateixa intenció que vaig iniciar el recull de pregàries proposat pel monjo de Montserrat, pare Miquel Estradé, presento una selecció de pregàries molt més personals. Són fragments de salms o altres textos bíblics que dia darrera dia són repetits en la pregària de la Litúrgia de les Hores. La selecció és íntima i reflexa l'estat d'ànim o la crida que la lectura de cada text em suggereix. Alguns textos són pregàries directes, altres aporten petits moments de transcendència que ajuden a avançar en el dia a dia.

27 novembre “Però a vosaltres, germans, que no viviu en la foscor, aquell dia no us podrà sorprendre com un lladre. Tots sou fills de la llum i del dia: no pertanyem a la nit ni a la foscor.” (1Te 5,4-5)

28 novembre “Et cerco, Senyor, en dies de perill, i a les nits no em canso d'alçar les mans a tu, però la meva ànima no troba consol.” (Sl 77,3)

29 novembre “«¿És que el Senyor ens ha abandonat per sempre, ja no ens serà propici mai més? ¿Ha deixat per sempre d'estimar-nos, s'ha desdit de les seves promeses? ¿És que Déu s'ha oblidat de compadir, i la indignació li endureix el cor?»” (Sl 77,8-10)

30 novembre “Celebro de tot cor el Senyor, alço el meu front gràcies a ell; ara em ric dels enemics. Sóc feliç perquè ell m'ha salvat” (1S 2,1)

1 desembre “No digueu tantes paraules arrogants, que no us surtin de la boca aquestes insolències; el Senyor és el Déu que tot ho sap, i sospesa totes les vostres accions” (1S 2,3)

2 desembre “L'arc dels valents s'esmicola, mentre els covards s'armen de valor. S'han de guanyar el pa els qui anaven tips, mentre el mengen sense esforç els famolencs. La dona estèril infanta set fills, mentre queda sola la qui era fecunda.” (1S 2,4-5)

3 desembre “És el Senyor qui dona pobresa o riquesa, qui abaixa o enalteix. Aixeca de la pols el desvalgut, treu el pobre de la cendra, per asseure'l entre els poderosos i donar-li possessió d'un soli gloriós.” (1S 2,7-8)